

Jolanta Ilkiewicz, Jacek Nowakowski

Dąbki, gm. Darłowo, woj.
koszalińskie. Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 17, 23-24

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

1. Osada i omentarzysko ciepłopalne /?/ /znaleziono grób popielnicowy/ ludności kultury pucharów lejkowatych. Zespół cech tej fazy: importy krzemienia woiyńskiego, w tym dwa fragmenty widrowych noży sierpowych, oraz charakterystyczne dla tzw. komponentu mątwskiego wątki zdobnicze i cechy technologiczne ceramiki pozwala zaliczyć ją do III/najprawdopodobniej IIIB/ fazy tej kultury.
2. Osada ludności kultury iwieńskiej z I fazy.
3. Osada ludności z wczesnej epoki brązu. Cechy zdobnictwa i technologii ceramiki wskazują na łączność ze zjawiskiem kulturowym, która od stan. 14 w Goszczawie określono wstępnie mianem grupy goszczawskiej. Na gruncie Kujaw ujawniono związki kulturowe a terenami wschodniokarpickimi, z okresu przełomu BA i BB.
Badania będą kontynuowane.

OZEKANÓW

woj. siedleckie
Stanowisko I - "Tureckie Mogiły"
Stanowisko III - osada otwarta

patrz wczesna średniowiecze

OZEMICZYN, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 3

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra archeologii Polski
w Lublinie
Muzeum Regionalne im. St. Staszica
w Hrubieszowie

Badania prowadzili: dr Andrzej Kokowski i Wiesław Koman.
Finansowało Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Zamościu. Trzeci sezon badań. Omentarzysko z przełomu
neolitu i epoki brązu, omentarzysko wczesnochrześcijańskie
i osada średniowieczna.

Kontynuowano prace z lat poprzednich. Na powierzchni 37 m² zbadanej wykopaliskowo stwierdzono dalsze dwa groby, które można łączyć z kręgiem kultur sznurowych. Jeden /nr XIX/ posiadał wyposażenie w postaci szpilki kościanej. Odkryto też cztery dalsze groby wczesnośredniowieczne - bez wyposażenia, z pochówkami wyprostowanymi złożonymi głową na zachód, na osi E-W.

Osadę średniowieczną reprezentują trzy dalsze obiekty, a których jednym był zniszczony grób wczesnośredniowieczny i zawierał kości konia. W pozostałych znaleziono niewielką ilość ceramiki naczyńowej, kości zwierzęce i ludzkie, pochodzące prawdopodobnie ze zniszczonych grobów.

Materiały znajdują się w Muzeum Regionalnym w Hrubieszowie.

Badania będą kontynuowane.

DĄBKI, gm. Darłowo
woj. koszalińskie
Stanowisko 9

Muzeum Okręgowe
w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Jolanta Ilkiewicz /autorka sprawozdania/ i mgr Jacek Nowakowski. Finansowało Muzeum Okręgowe MKZ w Koszalinie. Piąty sezon badań. Osadnictwo wczesnonieolityczne - IV tys. p.n.e.

Wskazano - po przerwie w 1982 r. - badania torfowe. Prace skoncentrowano w części zachodniej i południowo-zachodniej stanowiska. Zbadano trzy wykopy o łącznej powierzchni 26 m².

W torfowisku wyodrębniły się dwa poziomy zalegania zabytków. Miejscami działy je wyraźna strefa rozrzedzenia lub braku materiałów. Widoczne jest to na profilach, na które rzutowano wszystkie odkryte zabytki /z maksymalnej odległości 2 m/. Poziomy te nie pokrywają się z zasięgami warstw naturalnych. Zinterpretowano je jako dwie fazy osadnictwa. W fazie starszej -

"importy" z kręgu "wstęgowego" /dwa fragmenty ceramiki oraz z badań starszych toperek kamienny i fragment ceramiki/.

Wstępna analiza materiału ruchomego pozwala stwierdzić, że nie odbiega on typologicznie od materiałów uzyskanych w ubiegłych sezonach. Najliczniejszą jego grupę stanowią szczątki zwierzęce, przede wszystkim kości ryb i ssaków /materiały z lat ubiegłych zostały opracowane przez M. Iwaszkiewicza i M. Sobocińskiego/. W inwentarzu poza tym znajduje się 9 narzędzi kościanych i rogowych: topory rogowe, groty, dłuto, sztylet, gładzik. Wszystkie formy znane z sezonów poprzednich. Wystąpił również materiał krzemiany /119 szt/. W inwentarzu są m.in. akrobaon, drapaon, obkleszniki, trapes i wióry łuskane. Uzyskano ponad 200 fragmentów naczyń, w tym jednakaledwie 20 fragmentów charakterystycznych i tylko 11 zdobionych. Inwentarz uzupełnia fragment toporka kamiennego i kamienny tłuczek.

Kulturowo stanowisko reprezentuje typ zbliżony do Ertebüllie-Willerbek.

Pobrano kolejny profil do badań paleobotanicznych /opracowuje K. Tobolski/ oraz próby malakologiczne /opracowuje S. W. Alexandrowicz/. Kontynuowane są badania paleoecologiczne /M. Iwaszkiewicz i M. Sobociński/ oraz badania geomorfologiczne /B. Nowaczyk/. Ich ostatecznym celem ma być określenie warunków sedimentacji siltornika, rekonstrukcja środowiska przyrodniczego i jego przemian pod wpływem działalności człowieka.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Badania będą kontynuowane.

DĄBNOVA BISKUPIA
woj. bydgoskie
Stanowisko 3

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badania prowadził zespół pod kierownictwem doc.dr habilit. Aleksandry Coftw-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet Warszawski. Trzeci sezon badań. Osada ludności kultury pucharów lejkowatych /faza IIIB/.

Stanowisko usytuowane jest na wydmylonych, piaskowych wyniesieniach ciągnących się kilkunastokilometrowym pasem na krawędzi doliny Parobani.

Kontynuowano rozpoznanie organizacji funkcjonalno-przestrzennej obszaru "działalicy mieszkalniczej" osiedla. Zbadano powierzchnię 285 m². Odnotowano 75 obiektów o różnorodnym przeznaczeniu póżemianka, jamy gospodarskie, dolki posąpkowe.

W kategorii źródeł ruchomych pozyskano łącznie 13 500 elementów kulturowych, w tym: ok. 12 500 fr. ceramiki, ok. 600 krzemieni, ok. 400 kamieni.

Na szczególną uwagę zasługują obserwacje silnych powiązań z tradycjami kulturowymi eneolitycznych społeczeństw Południa, w tym m.in. importy ceramiczne, krzemienne i z miedzi, jak też rozwój pewnych dziedzin wytwórczości /s gliny oraz kości i poroża/.

Badana osada kultury pucharów lejkowatych należy do unikatowych, zarówno w aspekcie rozmiarów, jak i stopnia złożoności struktury substancji źródłowej w skali wielkich dolin Nisu.

Badania będą kontynuowane.

DĘBOZYNO
woj. koszalińskie
Stanowisko 3B

patrz wcześnie średniowiecze